

σιν τῆς καταναλώσεως εἰς τὰς Σκανδιναυκὰς Χώρας, αἰτίνες ἀπαιτοῦσι τὴν συσκευασίαν εἰς σελλοφάν. Ἄλλὰ τὸ πλεόν μεγαλύτερον ὄφελος ὕπερ θὰ προκύψῃ διὰ τῆς συσκευασίας σταφιδοκάρπου εἰς τὰ ὑπὸ κατασκευὴν ἐκσυγχρονισμένα ἐργοστάσια τοῦ Α.Σ.Ο. εἰς τὰ μεγάλα ἐξαγωγικὰ κέντρα θὰ εἶναι ἡ σοβαρὰ μείωσις τῶν ἐξόδων συσκευασίας.

Ὑψος ἐξαγωγῆς σταφίδος

»Αἱ ἐξαγωγαὶ σταφίδος κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν σταφιδικὸν ἔτος ἀνήλθον εἰς 76.290 τόννους καὶ ὑπερέβησαν τὴν ἐξαγωγήν τοῦ προηγουμένου ἔτους ἀνελθοῦσαν εἰς 65.056 τόννους κατὰ 11.000 τόννους. Ἡ ἀύξησης τῆς ἐξαγωγῆς κατὰ τὴν χρῆσιν ταύτην ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς προβλέψεις περὶ μειωμένης παραγωγῆς τοῦ ἔτους 1963. Διὰ τοῦτο ἄλλωστε ἡ ἀύξησης τῆς ἐξαγωγῆς ἐπραγματοποιήθη συγκριτικῶς μὲ τὰ προηγουμένα ἔτη κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τῆς σταφιδικῆς περιόδου 1962/63 καὶ μετὰ τὴν διαπίστωσιν τοῦ ὕψους τῆς παραγωγῆς τῆς νέας ἐσοδείας. Ἡ διαφορά αὕτη τῆς ἐξαγωγῆς ἐξ 11.000 τόννων ἐκαλύφθη ἐξ ὀλοκλήρου σχεδὸν ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς ἀγορᾶς. Συγκριτικῶς μὲ τὴν προηγουμένην χρῆσιν αἱ ἐξαγωγαὶ τῆς χρήσεως 1962 63 ἔχουσι ὅς ἐξῆς κατὰ Χώρας:

Χώρα	Ἐξαγωγή 1961/62	Ἐξαγωγή 1962/63
Ἀγγλία	48.080	58.605
Ἰρλανδία	1.580	1.986
Ὀλλανδία	9.162	9.643
Δ. Γερμανία	3.387	2.843
Ἀν. Γερμανία	1.200	1.050
Γαλλία	636	461
Διάφοροι Χῶραι	1.011	1.702
	<u>65.056</u>	<u>76.290</u>

Διακύμανσις τιμῶν

»Διὰ τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων ὑπὸ τοῦ Κράτους ἡ μέση τιμὴ ἀσφαλείας τῆς παραγωγῆς κατὰ τὸ ἔτος 1962 σταφίδος ὄρισθη εἰς δραχμὰς 6 κατὰ κιλὸν καὶ εἰδικότερον κατὰ σταφιδικὸν διαμέρισμα ὡς ἀκολούθως:

Αἰγίου	Δραχμὰς 6,60
Κορινθίας	» 6,25
Πατρῶν—Νήσῶν	» 6,10
Ἀμαλιάδος—Τριφυλίας	» 6.—

Λοιπῆς Ἡλείας—Πυλίας	» 5,90
» Μεσσηνίας	» 5,75

«Λόγω ἀθρόας προσφορᾶς δυσαναλόγου πρὸς τὴν ζήτησιν, αἱ τιμαὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν ἐκυμάνθησαν εἰς ἐπίπεδα κατὰ τι κατώτερα τῶν τιμῶν ἀσφαλείας. Συνεπεία τοῦτο κατὰ τὸ ἐν λόγω ἔτος ἡ συγκεντρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο. ποσότης σταφίδος ἐκάλυπεν τὸ 60 % τῆς παραγωγῆς εἰς 66.000 τόννους.

»Ἐπὶ τῆ ἐνδεκάριᾳ εἰμαι ὑποχρεωμένος νὰ σᾶς τονίσω ὅτι εἶναι ἐγκληματικὴ διὰ τὴν παραγωγὴν ἡ ἐπισπευσις τῆς πωλήσεως τοῦ προϊόντος εἰς τὸ ἐμπόριον μὲ κατωτέραν τιμὴν ἀπὸ τὴν ὀριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ μὲ τὴν ὁποίαν ἀγοράζει ὁ Α.Σ.Ο. τὴν συγκεντρωμένην ὑπ' αὐτοῦ σταφίδα. Εἶναι ἀπαράδεκτον ὅταν οἱ παραγωγοὶ ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ πωλήσωσι τὸ προϊόν των εἰς τὸν Α.Σ.Ο. νὰ σπεύδωσι νὰ διαθέτῃσι τοῦτο εἰς τὸ ἐμπόριον μὲ κατωτέρας τιμᾶς.

Ἀναμπελώσις

»Εἶναι εἰς ὅλους μας γνωστὸν ὅτι τὸ κόστος καλλιέργειας τῆς σταφιδάμπελου ὑπὸ τὸ σημερινὸν καθεστῶς εἶναι λίαν ὑψηλόν. Τοῦτο κυμαίνεται ἀπὸ 1.800 ἕως 2.300 δραχμὰς ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἔδαφους καὶ τοῦ διαθεσίμου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ. Τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς ἐκάστης δαπάνης εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς εἰς πληρῆ ἐκρηματισμένη καλλιέργεια ἔχει ὡς ἀκολούθως:

1ον Καλλιεργητικὰ ἐξοδα	72,64 %
2ον Μέσα παραγωγῆς	14,87 %
3ον Γενικὰ ἐξοδα	12,49 %

«Ὅθεν παρατηροῦμεν ὅτι τὰ καλλιεργητικὰ ἐξοδα, ὡς συμβάλλοντα εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ κόστους μὲ ποσοστὸν 72,64 % εἶναι ἐκεῖνα ὅτινα κατ' ἔτος, ἀναλόγως τῆς ἀδείξεως τῶν ἡμερομισθίων, δημιουργοῦν ὑψηλὸν κόστος παραγωγῆς. Καὶ ἐκεῖ πρέπει νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν μας, δηλαδὴ πῶς θὰ μειώσωμεν τὰ καλλιεργητικὰ ἐξοδα. Τοῦτο ὅμως εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς μηχανοκαλλιέργειας εἰς τὴν σταφιδάμπελον καὶ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων μεθόδων καταπολεμήσεως τῶν ἀσθενειῶν διὰ τῆς χρήσεως μηχανοκινήτων ψεκαστῆρων (ATOMISER).

»Ἡ σκαφή, τὸ σκάλισμα καὶ οἱ ψεκασμοὶ ἀποτελοῦν τὸ 50 % τῶν καλλιεργητικῶν ἐξόδων. Διὰ τῆς χρησιμοποίησεως